

Bilag V.

Esbjerg Lodseri, den 9. Januar 1909.

I Anledning af, at Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Esbjerg Havns Udvidelse har anmodet Lodserne ved Esbjerg Lodseri om deres Udtalelser vedrørende Besejlingen og Isforholdene ved en Havn efter de medfølgende Projekter til Havneudvidelse, tillade vi os herved at udtale:

Til Forslag I.

Lededæmningens forandrede Retning og Form samt Havneløbets større Bredde vil selvfølgelig have Indflydelse paa Strømsætningen gennem Havnen, men paa hvilken Maade den vil forme sig i sit Løb rundt Nordre Moles Hoved mod Lededæmningens indad afrundede Hoved, er ikke godt at udtale nogen bestemt Mening om, men formodentlig vil Strømmen danne en Kurve i Havneindløbet, idet den vil bøje af mod Lededæmningens Runding og derfra over mod Nordre Mole paa samme Maade som den nuværende Strøm, men noget længere ude, saa at et Skib ved at anduue Havnen over Floden vil blive paavirket af denne Tværstrøm mod Nordre Mole noget tidligere end nu for Tiden. Derved vil Faren for at kollideres mod Nordre Mole atter opstaa, den samme Fare, som blev fjernet ved Bebyggelsen af Fiskerihavnen, hvilket bevirkede, at Flodstrømmen ved at møde Modstand ved denne Havns Stenglaci faar en anden Retning og træffer et indgaaende Skib paa et heldigere Sted, nemlig længere ude, hvor man har Plads og altsaa kan tage sine Forholdsregler, og efterhaanden som man kommer nærmere Havneindløbet, da har samme Stenglaci givet Strømlæ saaledes, at et nogenlunde velstyrende Skib uden Fare kan navigere ind i Trafikhavnen. Resultatet af denne Forandring, efter at Fiskerihavnen blev bygget, ses bedst ved, at der siden da ikke er sket nogen Kollision med nordre Mole.

Vi befrygte, at Lededæmningens forandrede Retning og Form atter vil bevirke en daarligere Indsejling end den nuværende, som nu i Virkeligheden er saa god, som den ingen Sinde har været.

Angaaende Isforholdene kunne vi ikke skønne, at der vil kunne ske nogen stor Forandring, idet Isen, naar Vinden er lige paa Havnemundingen, altid vil pakke sammen, uanset hvordan Havnen end bygges. I den nuværende Havn er Ispakningen værst med sydlige Vinde og det samme vil blive Tilfældet efter Forslagets Projekt.

For øvrigt tro vi ikke, at Isfrygten har ret stort at betyde, idet den Is, som for en Tid vil samle sig udenfor Havneværkerne, ikke nogen Sinde vil berede saa store Vanskeligheder, at de slet ikke kunne overkommes, og under Vanskeligheder vil Havnens Dampbaad jo som sædvanlig altid være ved Haanden til Assistance, naar ind og udgaaende Skibe behøve det.

Siden 1895, altsaa i 13 Aar, have vi ikke haft nogen nævneværdig Isvinter, men skulde en Isvinter som i 1895 atter indtræffe, saa vil Isen sikkert ikke berede større Vanskeligheder end den Gang; da havde vi kun Assistance af den gamle Havnedamper, og trods dette og den haarde Vinter var Skibsfarten paa Havnen med almindelige Dampere dog ingen Sinde indstillet. Det er en Kendsgerning, at den Is, som med Flodstrømmen kommer ind i Havnen, atter med Ebbestrømmen føres ud, idet nemlig Nordre Mole med vestlige Vinde giver Læ og ligeledes virker som en Leder.

Til Forslag IV.

Selve Forslagets Konstruktion har uden Tvivl en ganske uheldig Form, idet Nordre Mole ubetinget bør vise en Bøjning udefter, dels for at Flodstrømmen i sit